

selskaber o. desl., have Lov til at tegne Livsforsikringer uden anden Betingelse derfor fra Statens Side, end at de skulle offentliggøre, hvad der ligger til Grund for deres hele Virksomhed, alle deres fundamentale Grundsætninger, den Dødelighed, de regne efter, den Rentefod, hvorefter de regne, Præmierne og hvad dertil hører, samt at de skulle offentliggøre Regnskabet, offentliggøre Balancen aarlig o. s. v. Endvidere skal der foretages en 5aarig Opgørelse under særligt Tilsyn af dertil beskikkede sagkyndige m. m. Det er et System, der frembyder sig som den rene Offentlighed, uden at der dertil knytter sig nogen Art af Anerkendelse, Autorisation eller Tilladelse fra Statens Side. Dette System har først og fremmest den store Fordel, at det giver Adgang for alle fri Bevægelser. Netop det, som jeg før nævnedes, at man skal have Lov til at komme frem med, hvad man har paa Hjerte, prøve sig frem, opnaas derved. Endvidere maa jeg sige, at man vel ogsaa derigennem kan være sikker paa, at ikke noget væsentligt bliver holdt skjult. Gennem den Offentliggørelse, der skal finde Sted, vil man komme frem med alt, hvad der i Virkeligheden kræver Opmærksomhed. Det store Publikum forstaar ganske vist ikke meget deraf, forstaar ikke disse Opgørelser, og hvad der ligger til Grund derfor, forstaar i det hele taget ikke, hvad det her drejer sig om, men dertil kan man sige, at det store Publikum forstaar jo heller ikke f. Eks. at læse Bankernes maanedlige Opgørelser, at faa ud, hvad der i Virkeligheden ligger deri. Man kan ikke forlange det af Publikum, og det er heller ikke det, man skulde opnaa ved dette System, men derimod at de sagkyndige, som forstaa det og have Interesse derfor, have Adgang til at gøre sig bekendt med alle disse Spørgsmaal. Og blandt disse sagkyndige er der jo nogle, som altid vil være sikker paa at træffe, og det er Konkurrenterne. De ærede Konkurrenter ville nok altid forsøge paa gennem Offentliggørelsen at kritisere i det Omfang, de maatte have Lyst til. Paa den anden Side maa det naturligvis indrømmes, som den ærede Minister netop gjorde gældende, da han fremsatte Lovforslaget, at man ad den Vej ikke har nogen Hjælp til at raade Bod paa de Kalamiteter, der kunne opstaa ved, at Selskabet er usolidt, man vil i saa Fald let komme for sent, thi efter at Selskabet har virket i lang Tid og mange Forsikringer ere tegnede, nytter det ikke at sige, at nu kan det ikke gaa længer, thi saa er Skaden sket og de;

der mangle godt Helbred kunne maaske ikke forsikres andetsteds o. s. v. Det er en meget vigtig Indvending mod dette System, og de som mene, at et saadant System ikke er tilfredsstillende, fordre derfor noget mere; de fordre Normer, eventuelt Autorisation og Koncession. Det er paa dette Grundlag, at det foreliggende Lovforslag er udarbejdet. Offentlighed er jo ikke opgivet derved, tværtimod. Offentligheden faar meget med Sagen at gøre, men hvad der er Hovedsagen, at man vil have Kontrol baade med, hvad der ligger til Grund for Selskabets Indretning og med Selskabets Virksomhed, saa længe det bestaar. Det er altsaa det System man her vil indføre, men Lovforslaget gaar ikke ud paa at indføre Koncessionssystemet paa den Maade, at det vil gøre det afhængigt af Autoriteternes vilkaarlige Forgødtbefindende, om et Selskab skal opstaa eller ikke. Man maa tværtimod sige, at alle, som opfyldte rimelige og fornuftige Betingelser, ville kunne oprette et Selskab. Det vil staa alle frit for, naar det efter en sagkyndig Undersøgelse har vist sig, at det Grundlag, hvorpaa Selskabet agtes dannet, er tilfredsstillende. I saa Fald skal der ikke kunne nægtes det Anerkendelse, som det ses af Lovforslagets § 4, hvor den eneste Betingelse, der er sat, foruden at Grundlaget er forsvarligt, er den, at der ikke af Hensyn til Almenvællet kan næres Betænkelighed ved Selskabets Formaal og Indretning. Det er et Udtryk, som ganske vist findes i fremmede Landes Love og vel ogsaa nok maa staa her, men det vil være overordentlig sjældent, at det vil faa praktisk Betydning. Jeg skal ikke komme ind paa, i hvilke Tilfælde, der vil kunne være Tale derom, men det vil, som sagt, være overordentlig sjældent, at man af Hensyn til Almenvællet skulde nægte et Selskab Anerkendelse, som ellers kunde fortjene at faa det.

Den Kontrol, som Forslaget har tænkt sig, skal udøves af en Inspektør, som udnævnes af Regeringen, og der foreskrives forskellige Regler om Beregnerens Ansvar, om Præmierne, om den Dødelighed og Rentefod, der ere lagte til Grund, om Indsendelse af Opgørelser, om hvorledes Formuen skal beregnes, om Garantifond osv. Imod nu at gaa saa vidt, som her er Tale om, anføres jo dette, at selv den største og bedste Kontrol ikke vil kunne sikre, at Selskabet ved dets Oprettelse er, eller at det vil vedblive at være tilstrækkelig solidt. Der er adskilligt, der unddrager sig Kontrol, eller hvor Kontrollen kun kan være